

ಎಂದು ತೋಚಿದ ಸುಳ್ಳನ್ನು ನುಡಿದು ಮಗಳ ಮುಖವೆದುರಿಸಲಾರದೇ ಅಲ್ಲಿಂದ ಸರಿದರು. ನಿವೇದಿತಾಳ ಬೇಗುದಿ ತುಂಬಿದ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ಅಪ್ಪನ ಮಾತಿನಿಂದ ಸಮಾಧಾನವೇನೂ ಆಗಲಿಲ್ಲ. ನಿಧಿ ಎದ್ದ ಕಾರಣ ಅವಳೆಡೆಗೆ ಗಮನಹರಿಸಬೇಕಾಯಿತು. ಕೇಶವರು ಮನೆಯ ಹೊರ ಬಂದು ನಿಂತು ಮುಂದೇನು ಮಾಡಬೇಕೆಂದು ಯೋಚಿಸತೊಡಗಿದರು. ಆಗ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯ ದಿವಾಕರ್, ಕೇಶವರನ್ನು ಕಂಡು ಮಾತನಾಡಿಸಲು ನಿಂತರು. ವಯಸ್ಸಾದ ಕೇಶವರು ತಮಗೆ ಯಾವುದೇ ನೆರವು ಅಗತ್ಯವಾದಾಗ ದಿವಾಕರರನ್ನೇ ಅವಲಂಬಿಸುತ್ತಿದ್ದರು. ಹಾಗಾಗಿ ಅವರು ಆತ್ಮೀಯರಾಗಿದ್ದರು. ನಿವೇದಿತಾಳ ಆಗಮನದ ವಿಷಯ ತಿಳಿದು, 'ನಿಮ್ಮ ಮೊಮ್ಮಗಳನ್ನು ನೋಡಲು ಬರಬಹುದೇ..?' ಎಂದು ಕೇಳಿದರು.

ಕೇಶವರು, 'ಧಾರಾಳವಾಗಿ ಬನ್ನಿ...' ಎಂದು ಹಾರ್ದಿಕವಾಗಿ ಆಹ್ವಾನಿಸಿದರು. ದಿವಾಕರ್ ಇವರ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಬಂದಾಗ, ವೀಣಾ ಆಗ ತಾನೇ ನಿಧಿಯಿಂದಿದ್ದ ಮೊಮ್ಮಗಳನ್ನು ಕಾಲ ಮೇಲೆ ಹಾಕಿ ಸ್ನಾನ ಮಾಡಿಸುವ ಮುನ್ನ ಅದರ ಮೈಗೆ ಎಣ್ಣೆ ನೀವುತ್ತಿದ್ದರು. ದಿವಾಕರ್ ಬಂದದ್ದನ್ನು ಗಮನಿಸಿ ಅವರು ಆತ್ಮೀಯವಾಗಿ ಸ್ವಾಗತಿಸಿದರು, 'ಬನ್ನಿ ದಿವಾಕರ... ಹೇಗಿದ್ದೀರಾ?'

'ಚೆನ್ನಾಗಿದ್ದೀನಮ್ಮ. ನಿಮ್ಮ ಮೊಮ್ಮಗಳನ್ನು ನೋಡಿ ಹೋಗೋಣಂತ ಬಂದೆ..' ಎಂದು ಬಂದ ಕಾರಣ ತಿಳಿಸಿದ. ಆತ ಬ್ಯಾಂಕಿನಲ್ಲಿ ಉದ್ಯೋಗಿಯಾಗಿದ್ದ. ನಿವೇದಿತಾಳ ಮದುವೆಗೂ ಸ್ವಲ್ಪ ಸಮಯದ ಮುನ್ನ ಆತ ಇವರ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಗೆ ಬಾಡಿಗೆಗೆ ಬಂದಿದ್ದು ಇವರ ವಿಶ್ವಾಸ ಗಳಿಸಿದ್ದರು. ಆತನಿಗೆ ಇಬ್ಬರು ಶಾಲೆಗೆ ಹೋಗುವ ಪುಟ್ಟ ಮಕ್ಕಳಿದ್ದರು.

'ನೋಡಿ... ನಮ್ಮ ರಾಜಕುಮಾರಿಯನ್ನು...' ಎಂದು ಅಭಿಮಾನದಿಂದ ಮಗುವನ್ನೆತ್ತಿ ತೋರಿಸಿದರು. ಅಜ್ಜಿಯ ಆರೈಕೆಯಲ್ಲಿ ಮೈಗೆ ಎಣ್ಣೆ ತಿಕ್ಕಿದ ಜೋರಿಗೆ ಅಳುತ್ತಿದ್ದ ನಿಧಿಯನ್ನು ಕಂಡು ದಿವಾಕರ ನಕ್ಕ. 'ನಾನು ಮಗೂನ್ನ ಎತ್ತಿಕೊಳ್ಳಬಹುದಾ?'

'ನಿಮ್ಮ ಮೈಗೆ ಎಣ್ಣೆ ಆಗುತ್ತಲ್ಲಪ್ಪಾ?' ವೀಣಾ ಕಳಕಳ ತೋರಿದರು.

'ಪರವಾಗಿಲ್ಲಮ್ಮಾ... ನಾವೇನು ಮಕ್ಕಳನ್ನು ಹಿಡೀಲಿಲ್ಲಾ..? ನಿಮ್ಮ ಮೊಮ್ಮಗಳು ಅವಳ ಅಪ್ಪನ ಮನೆಗೆ ಹೋಗಿಟ್ಟ ನಮ್ಮ ಹಿಡಿಯಲು ಸಿಗೋದಿಲ್ಲ... ಕೂಡಿ ಇಲ್ಲಿ...' ಎಂದು ಅಕ್ಕರೆಯಿಂದ ಮಗುವನ್ನು ವೀಣಾರ ಕೈಯಿಂದ ಪಡೆದುಕೊಂಡ. ಅಪರಿಚಿತ ತೆಕ್ಕೆಗೆ ಸೇರಿದ ನಿಧಿ ಭಯದಿಂದ ಮತ್ತಷ್ಟು ಜೋರಾಗಿ ಚೀರಲು ಶುರು ಮಾಡಿದಾಗ ವೀಣಾ ಕುಳಿತಲ್ಲಿಂದಲೇ ಸಮಾಧಾನ ಮಾಡಿದರು, 'ನಿಮ್ಮನ್ನು ನೋಡಿಲ್ಲ ಅಲ್ಲಾ...? ಹೇಗಿದ್ದಾಳೆ ನೋಡಿ ಅಪ್ಪ... ಗುರ್ತು ಇಲ್ಲದವರ ಬಳಿ ಹೋದ್ರೆ ಹೀಗೇ ಆಳ್ವಾಳೆ...' ಎಂದರು. ಅಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅದೆಲ್ಲಕ್ಕೂ ನಿವೇದಿತಾ, ಕಾಲಪ್ಪಳಿಸುತ್ತಾ ಬಂದವಳೇ ನೇರವಾಗಿ ದಿವಾಕರನೆಡೆಗೆ ಹೋಗಿ ಅವನ

ಕೈಯಿಂದ ರಭಸದಿಂದ ಮಗುವನ್ನೆಳೆದುಕೊಂಡಳು. 'ಅಮ್ಮಾ... ಮಗು ಅಷ್ಟೊಂದು ಅಳ್ತಾ ಇದೆ... ನೋಡ್ತಾ ಸುಮ್ಮನಿದ್ದೀಯಲ್ಲಾ..?' ಎಂದು ಅಸಹನೆ ಕಾರಿದಳು. ಅವಳ ವರ್ತನೆ ಕಂಡು ದಿವಾಕರನಿಗೆ ಮುಜುಗರವಾದರೆ, ಅಲ್ಲೇ ಎದುರು ನಿಂತಿದ್ದ ಕೇಶವ ಮತ್ತು ವೀಣಾರಿಗೆ ತಬ್ಬಿಬ್ಬಾಯಿತು.

'ಅವು ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯವು ಕಣೇ... ನಿಧಿಯನ್ನು ನೋಡಲು ಬಂದಿದ್ದಾರೆ...'

ತಾಯಿಯ ಮಾತಿಗೆ ಕಿವಿ ಕೊಡದವಳಂತೆ ವರ್ತಿಸಿದ ನಿವೇದಿತಾ, 'ಅಮ್ಮ... ಅಪರಿಚಿತರ ಕೈಗೆ ನನ್ನ ಮಗುವನ್ನು ಕೊಡಬೇಡಾ ನೀನು... ನನ್ನ ಇಷ್ಟವಾಗಲ್ಲ...' ಎಂದು ಖಾರವಾಗಿ ಮುಖಕ್ಕೆ ಹೊಡೆದಂತೆ ನುಡಿದು ನಿಧಿಯನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡು ಒಳ ನಡೆದಳು. ವೀಣಾ ಮತ್ತು ಕೇಶವರು ಬೆಪ್ಪಾಗಿ ನಿಂತರೆ, ದಿವಾಕರನ ಮುಖ ಪೂರ್ತಿಯಾಗಿ ಬಿಳಿಚಿಹೋಗಿತ್ತು. ಕೇಶವರು ಸಾವರಿಸಿಕೊಂಡು ಆತನ ಬಳಿ ಕೈ ಮುಟ್ಟಿ ಕೇಳಿದರು, 'ದಿವಾಕರ... ಅವು ಸ್ವಲ್ಪ ಅಪ್ಪಾಸೇ ಇದ್ದಾಳೆ ಇವತ್ತು... ಅದಕ್ಕೆ ಒರಟಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡಳು. ಯಾವತ್ತೂ ಅವು ಹೀಗೆ ನಡೆದುಕೊಂಡವಲ್ಲ. ಈ ವಿಷಯ ಮನಸ್ಸಿಗೆ ದಯವಿಟ್ಟು ಹಚ್ಚೋಬೇಡಿ. ದಯವಿಟ್ಟು ಕೈ ಮುಟ್ಟಿ...' ಆತನ ಎರಡೂ ಕೈ ಹಿಡಿದು ಕಳಕಳಿಯಿಂದ ವಿನಂತಿಸಿಕೊಂಡರು.

ವೀಣಾ ಕೂಡಾ ಮಗಳ ವರ್ತನೆಯಿಂದ ಮುಜುಗರಗೊಂಡು ದನಿಗೂಡಿಸಿದರು, 'ಹೌದು ದಿವಾಕರ. ಕೈ ಮುಟ್ಟಿ ಬಿಡಿ... ಏನೂ ತಿಳ್ಳೋಬೇಡಿ...' ಆತ ಪೆಚ್ಚಾಗಿ ನಗುತ್ತಾ, 'ಇಲ್ಲಾ ಬಿಡಿ... ಪರ್ವಾಗಿಲ್ಲ...' ಎಂದವನೇ ತಲೆತಗ್ಗಿಸಿ ಹೊರಗೆ ನಡೆದುಬಿಟ್ಟರು.

ದಂಪತಿ ಮುಖ ನೋಡಿಕೊಂಡರು, ಇವ್ವಿಗೆ ಇದ್ದಕ್ಕಿದ್ದಂತೆ ಏನಾಯಿತು..? ಬಂದವರೆದುರು ಹೇಗೆ ನಡ್ಡೋಬೇಕು ಅಂತ ಗೊತ್ತಾಗಲಿಲ್ಲಾ..? ಪಾಪ.. ಆತ ಏನಂದುಕೊಂಡರೋ... ನಾಳೆ ದಿನ ಅವರಿಗೆ ಮುಖ ಹೇಗೆ ತೋರಿಸೋದು..? ವೀಣಾ ಪೇಚಾಡಿಕೊಂಡರು.

ಕೇಶವರು ಗಂಭೀರವಾಗಿ, 'ಪ್ರದೀಪನ ವಿಚಾರಕ್ಕೆ ತಲೆ ಕೆಡಿಸಿಕೊಂಡಿದ್ದಾಳೆ.. ಅದಕ್ಕೆ ತಲೆಬಿಸಿಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಅಂದಿದ್ದಾಳೆ.. ಹೋಗಿ ಮಾತನಾಡಿಸು..' ಎಂದರು. ವೀಣಾ ಎದ್ದು ಮಗಳನ್ನರಸಿ ಒಳ ನಡೆದರು. ಸಿಟ್ಟಿನಿಂದಲೇ ಬಂದ ವೀಣಾ ಭಾವರಹಿತವಾಗಿ ಕುಳಿತಿದ್ದ ನಿವೇದಿತಾಳೆದುರು ಸ್ವರ ಏರಿದಾಯಿತು, 'ಯಾಕೆ ಹಾಗೆ ವರ್ತಿಸಿದೆ.. ಪಾಪ.. ಆತ ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೇ ಮನುಷ್ಯ..'

'ಮನುಷ್ಯರೆಲ್ಲಾ ಒಳ್ಳೆಯವರೇ.. ನಾವೇ ಕೆಟ್ಟವರು ಕಣಿಮ್ಮಾ..' ತಾಯಿಯತ್ತ ನೋಡದೇ ಒರಟಾಗಿ ಉತ್ತರಿಸಿದಳು ನಿವೇದಿತಾ.

'ಏನೇ ಅಸಂಬದ್ಧವಾಗಿ ಮಾತನಾಡಿಯಾ..? ಏನಾಗಿದೆ ನಿನ್ನೆ..? ಆತ ನಮ್ಮ ಪಕ್ಕದ ಮನೆಯವನು.. ಬ್ಯಾಂಕ್ ಉದ್ಯೋಗಿ.. ನಿನ್ನ ಅಪ್ಪಗೆ ಎಷ್ಟು ಸಹಾಯ ಮಾಡುತ್ತಾನೆ ಗೊತ್ತಾ.. ಇಲ್ಲಿಗೆ ಈ ವಯಸ್ಸಲ್ಲಿ ನಿನ್ನಪ್ಪನಿಂದ ಅಲ್ಲಿಗೆ ಓಡಾಟ ಸಾಧ್ಯನಾ ಹೇಳು.. ಗಂಡ-ಹೆಂಡ್ಡಿ ತುಂಬಾ ಒಳ್ಳೆಯವು.. ನಮ್ಮಷ್ಟೋ ನೆರವಾಗುತ್ತಾರೆ.. ಆ

ವಿಶ್ವಾಸಕ್ಕೆ ನಿಧೀನ್ನ ನೋಡಲು ಬಂದಿದ್ದರು.. ನಮ್ಮ ಅಮ್ಮಿಗೆ ಮುಖ ತೋರಿಸದಂತೆ ಮಾಡಿಬಿಟ್ಟೆ ನೀನು..' ಆಕ್ಷೇಪಣೆಯ ದನಿಯಲ್ಲೆಂದರು ವೀಣಾ.

'ಈಗೇನು.. ನಾನು ಹೋಗಿ ತಪ್ಪಾಯ್ತು ಅಂತ ಅವು ಕಾಲು ಹಿಡೀಬೇಕಾ ಹೇಳು..?' ನಿವೇದಿತಾ ಸಿಡುಕಿನಿಂದ ನುಡಿದಾಗ ಎಂದೂ ಹೀಗೆ ಒರಟಾಗಿ ಮಾತನಾಡದ ಮಗಳ ಬಿರುನುಡಿಗಳೆ ದಂಗಾದರು. 'ಏನಾಗಿದೆ ನಿನ್ನೆ ನಿವೀ..? ಯಾಕೆ ಇಷ್ಟು ಸಿಟ್ಟು ಮಾಡಿಕೊಂಡಿದ್ದೀಯಾ?'

'ಅಮ್ಮಾ.. ನನ್ನ ಮಗಳನ್ನು ಯಾರ್ಯಾರೂ ಕೈಗೆ ಕೊಡಬೇಡಾ.. ನನ್ನ ಇಷ್ಟವಾಗುವುದಿಲ್ಲ.. ಸರೀನಾ..?'

'ನಿವೀ.. ಅವು ಮನೆಯಲೂ ಮಕ್ಕಿದ್ದಾರೆ ಕಣೇ..' ಎಂದು ಏನೋ ಹೇಳಹೊರಟ ತಾಯಿಗೆ, 'ಅದು ನನಗೆ ಸಂಬಂಧಿಸದ ವಿಷಯವಮ್ಮಾ.. ನನ್ನ ಮಗು ನನಗೆ ಹೆಚ್ಚು ಅಷ್ಟೇ.. ಮೈಗೆ ಎಣ್ಣೆ ಹಚ್ಚಾ ಇದ್ದೆ.. ಅದಕ್ಕೆ ಒಂದು ಬಟ್ಟೆ ಬೇರೆ ಸುತ್ತಿಲ್ಲ ನೀನು..' ಎಂದಾಗ ಮಗಳ ಯೋಚನಾ ಧಾಟಿಗೆ ದಂಗಾದರು, 'ಅದನ್ನು ಒಂದು ವರ್ಷದ ವಳೇ ಕಂದ ಕಣೇ.. ಏನೇನೋ ಕೆಟ್ಟದಾಗಿ ಯಾಕೆ ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡ್ತೀ..?' ಅವರಿಗೆ ಇರಸುಮುರುವಾಗಿತ್ತು.

'ಪ್ರಪಂಚ ಎಷ್ಟು ಕೆಟ್ಟದಿದೆ ಅಂತ ನಿನ್ನೆ ಗೊತ್ತಿಲ್ಲ.. ನನ್ನ ನನ್ನ ಮಗು ಹೆಚ್ಚು.. ನಿನ್ನೆ ಅದೆಲ್ಲಾ ಅರ್ಥವಾಗಲ್ಲ.. ಸುಮ್ಮನು..' ನಿವೇದಿತಾ ಒರಟಾಗಿ ನುಡಿದು ನಿಧಿಯನ್ನು ಎತ್ತಿಕೊಂಡು ಅಲ್ಲಿಂದ ಸರಿದಾಗ ವೀಣಾ ಬೆಪ್ಪಾದರು. ಇದನ್ನೆಲ್ಲಾ ಗಮನಿಸಿದ ಕೇಶವರ ಮುಖ ಗಂಭೀರವಾಯಿತು.

'ಇದೇನೀ.. ಇವು ಈ ರೀತಿ ವಿಚಿತ್ರವಾಗಿ ಆಡಿದ್ದಾಳೆ.. ದಿವಾಕರ ವಿಶ್ವಾಸದಿಂದ ಬಂದು ಮಗುವನ್ನೆತ್ತಿಕೊಂಡ.. ಇವು ಈ ರೀತಿ ರಾಮಾಯಣ ಮಾಡೋದಾ.. ಅನ್ನೇನು ಅಂದುಕೊಂಡನೋ.. ಏನೋ..!'

'ಅದು ಹೌದು ಕಣೇ ವೀಣಾ.. ಆದರೆ.. ನೀನು ಇನ್ನೊಂದು ವಿಚಾರ ಗಮನಿಸಿದೆಯಾ..? ಇವು ಮಗೂನ್ನ ಇನ್ನೊಬ್ಬರ ಕೈಗೆ ಮುಟ್ಟಿಸಿ ಕೊಡಲೂ ಬಿಡುವುದಿಲ್ಲ.. ಅಷ್ಟೊಂದು ಪ್ರೀತಿಸುವಾಗ.. ಪ್ರದೀಪ ತಾನು ನೋಡಿದ ಅಂತ ಹೇಳಿದ ಸತ್ಯ ಹೇಗೆ ನಂಬಲು ಸಾಧ್ಯ.. ಹೇಳು..?'

'ಅವು ಮೇಲಿನ ನಂಬಿಕೆ ಅಲ್ಲುಗಾಡ್ತಾ ಇದೆ.. ಸತ್ಯ ಏನು ಅಂತ ಆ ಪರಮಾತ್ಮನೊಬ್ಬನಿಗೇ ಗೊತ್ತು.. ನಾವಿಲ್ಲಿ ಕೂತ್ಕೊಂಡು ಆಲೋಚನೆ ಮಾಡಿದ್ದೆ ಆಗಲ್ಲ.. ಮೊದಲು ಅವು ಎಲ್ಲಿದ್ದಾನೆ ಅಂತ ಹುಡುಕಿ, ಕರೆದು ಕುಳ್ಳಿರಿಸಿ ಮಾತನಾಡೋಣ. ಒಂದು ಇತ್ಯರ್ಥಕ್ಕೆ ಬರಬೇಕಲ್ಲ.. ನಿವೀ ತಲೆ ಹಾಳು ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಕೊರಗೋದು ನಾ ನೋಡಲಾರೆ..' ವೀಣಾರ ದನಿ ಗದ್ದದಗೊಂಡಿತು. ಪತ್ತಿಯ ಮಾತು ಕೇಶವರಿಗೆ ಹೌದೆನಿಸಿ ನಿಂತ ಕಾಲಲ್ಲೇ ಹೊರಟರು. ತಿರುಗಾಡಲು ಕ್ಯಾಬ್ ಬುಕ್ ಮಾಡಲು ಸಹಕರಿಸುತ್ತಿದ್ದ ದಿವಾಕರನ ಬಳಿ ಇಂದು ಮಗಳ ವರ್ತನೆಯಿಂದ ಮುಖ ತೋರಿಸದಂತಾಗಿತ್ತು. ಕಡೆಗೆ ದಿಕ್ಕು ತೋಚದೇ ಆಟೊ ಮಾಡಿ ಹೊರಟರು. ಮೊದಲು ಪ್ರದೀಪನ ಕಚೇರಿಗೆ ಬಂದು ಅವನಿಗಾಗಿ ವಿಚಾರಿಸಿದರು.